

November 1885

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Eline Lange

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Eline Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 47 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Kladde til et brev. Joakim Skovgaard skriver anmoder om at få lov at besøge Agnete Lange og hendes familie.

TRANSSKRIFTION

Mappe 47-17

Kjære Fru L!

De forbavses måske over at jeg, da jeg endelig fik mit ønske opfyldt, at tale med Dem, at jeg så ikke havde mere at sige, men i grunden lod Dem tale hele tiden. Der var mange grunde til at jeg ikke sagde mere, men væsentlig var det vist træthed ovenpå den sidste måneds uro, nu begynder trætheden at gå over, og så kunde jeg heller ikke helt rumme alt hvad der lå i at stå så nær overfor virkeligheden, og så talte De så godt til mig. – Det var måske galt af mig at tilbyde Deres ældste datter at kalkere [???], men jeg søger jo enhver lille anledning til at vedligeholde forbindelsen mellem os, og få det til at interessere hende, hvordan to farver [foruden bundfarven] kan anvendes i sådan en bort. Senere faldt det mig ind at hun måske kunde falde på at vise tegn. til hvem der kommer til Dem [og derved * gøre mere ud af mit besøg end der behøves], men det måtte De jo kunde forhindre, ved at sige at jeg næppe vilde synes om det. Jeg foreslår helst forud en aften, jeg kan komme, for at være sikker på at Frk. Agnethe er hjemme, for er hun ikke hjemme, når jeg kommer af mig selv, synes jeg den aften næsten er spildt, for det er ikke helt nemt at gentage sidste besøg, skønt De indbyder mig så kjærligt, for resten er den smule generthed en biting. Jeg tænker nu på at komme på fredag, hvis det passer Dem, hvilket jeg antager, om jeg ingen svar får, men bliver jeg forhindret på fredag, så håber jeg på lørdag eller mandag, det skal ikke være min skyld om det trækker ud. Da vi talte sammen opmuntrede De mig til ikke at trække det for længe ud. Jeg trækker det ikke længere end nødvendigt, men kommer jeg nu til at tale med Frøken Agnethe, så bliver det om ja eller nej, og så må jeg tale med hende i ro. Hvis jeg synes der bliver lejlighed, vil jeg spørge hende den første gang om jeg skal vente længere, eller hun helst vil have ende på dette løjerlige forhold, og vil hun tale med mig, må hun bestemme hvor vi kan gøre det i ro. Jeg længes naturligvis efter en afgjørelse, men jeg er bange for at hun ikke kender

-2-

mig nær nok, og jeg kan godt vente, tiden falder mig ikke så lang og tom nu her i november.

1/2 Jan Fe 2

De forbarside mæske over, at j da j endelig fik mit
inske opfyldt, at tale med Dem, at j så ikke havde
mere at sige, men igjennem lod Dem tale hele tiden. Der
var mange grunde til, at j ikke så dem, men væsentlig
var det vist træthed overga dem, så de mæske var
om begynde traktende at gå over, og så kændt j heller ikke helt rumme
at hvad der lå i det så nær omfor udsigtspunkt, og så tætte de
sag godt til mig. - Det var mæske galt at mig at tillyse, Deres
allertid dattere at kalde alagretten, men j siger j en hver blev
anledning til at udsigtspunkt indvirkelsen mellem os, og det led til
at interessere Dem, hvordan to farver kan anvendes i sådan fort.
Sine faldt det mig ind, at j ^{anden kunstner} mæske kændt faldt på at j var bage
til hvem der kommer til Dem, men det mæske de j kommer
fortvivle, ved at sige, at j næppe vilde synes om det.
Xpian mer ud af min besøg end der behøves

J foreslår helst først en anden, j kan komme, for at rose sig
på at j Agathe er hjemme, forer hun ikke hjemme, ^{men} j kender
af mig selv, synes j den anden næsten er spildt, for det er
ikke helt men at gentage disse besøgskent De indbyder
mig så meget, for resten er den omvendt i betrag. J
tenker nu på at komme på fredag, hvad det passer Dem, hvilket
j antager, om j ingen svar får, men bliver j forhindret på
fredag, så skriver j på lørdag eller mandag, det skal ikke være min
skyld om dagen trækker ud. Da vi talte sammen, opmuntrede
De mig til ikke at trække det for længe ud. J trækker det ikke
længere ud end nødvendigt, men kommer j nu til det tal med
frøken Agathe, så bliver det om j eller mig, og så må j tale
med hende i 10. Hvis j synes det bliver ligeligt, vil j spørge hende,
den første gang
om j skal vente længere eller hun helst vil have sine på den anden
lignende forhold, og så kan vi tale med mig, må hun virkelig bestemme
hvor vi kan spise i 10. J længes naturligvis ofte en
af glæde, men j er så lang for at hun ikke kender